

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 11

Presidència de l'Honorable Sr. Andreu Alcover i Ordinas

Sessió celebrada dia 4 de febrer de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **Pregunta RGE núm. 303/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a qualificació com excel·lent d'un treball escolar que pot atemptar contra la llibertat religiosa. 182
- 2) **Pregunta RGE núm. 304/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures de la Conselleria d'Educació en relació amb la qualificació com excel·lent d'un treball escolar que pot atemptar contra la llibertat religiosa. 182
- 3) **Pregunta RGE núm. 305/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a treballs escolars que puguin atemptar contra la llibertat religiosa (1). 182
- 4) **Pregunta RGE núm. 306/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a treballs escolars que puguin atemptar contra la llibertat religiosa (2). 182
- 5) **Pregunta RGE núm. 307/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris d'avaluació a l'IES Josep Maria Llopart en relació amb un treball escolar que pot atemptar contra la llibertat religiosa. 182
-

6) Pregunta RGE núm. 308/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a contingut curricular. 182

II. COMPAREIXENÇA RGE núm. 745/16, del conseller d'Educació i Universitat, sol·licitada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, per tal d'informar dels motius pels quals 16 nens i nenes d'infantil a Eivissa varen quedar sense matricular al començament del present curs acadèmic. 186

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui, en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, Sr. President. Antoni Camps substitueix Sandra Fernández.

EL SR. PRESIDENT:

No n'hi ha més.

I.1) Pregunta RGE núm. 303/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a qualificació com excel·lent d'un treball escolar que pot atemptar contra la llibertat religiosa.

I.2) Pregunta RGE núm. 304/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures de la Conselleria d'Educació en relació amb la qualificació com excel·lent d'un treball escolar que pot atemptar contra la llibertat religiosa.

I.3) Pregunta RGE núm. 305/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a treballs escolars que puguin atemptar contra la llibertat religiosa (1).

I.4) Pregunta RGE núm. 306/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a treballs escolars que puguin atemptar contra la llibertat religiosa (2).

I.5) Pregunta RGE núm. 307/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris d'avaluació a l'IES Josep Maria Llompart en relació amb un treball escolar que pot atemptar contra la llibertat religiosa.

I.6) Pregunta RGE núm. 308/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a contingut curricular.

Passam al primer punt de l'ordre del dia d'avui relatiu a les preguntes del Sr. Antoni Camps i Casasnovas. Es va decidir d'acord amb el Sr. Camps agrupar totes les preguntes en una i ser una mica laxos amb el temps, aquest president mirarà de no ser massa impertinent a l'hora de tallar. Per tant, té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Conseller, benvingut a aquesta comissió i, a més, moltes gràcies per la rapidesa en què ve a aquesta comissió a retre comptes o almanco a donar algunes explicacions a les preguntes que li formulam.

Passant a la qüestió que ens du aquí, a aquesta comissió, tots coneixem que a principis de gener d'enguany vàrem tenir coneixement pels mitjans de comunicació que un alumne de l'Institut Josep Maria Llompart havia confeccionat un vídeo podríem dir d'un contingut insultant o d'un contingut blasfem i era un treball, era una feina que havia encomanat el departament o l'assignatura d'Art d'aquest institut i, curiosament, i açò és el que ens va cridar més l'atenció o el que ens va sorprendre més és que la seva professora, la Sra. Aurora Generelo, havia qualificat aquest vídeo amb un 9, amb un excel·lent. Aquest fet va ser notícia a nivell nacional, em sembla que hi va haver una replegada de firmes que va arribar fins i tot a les 50.000 firmes en contra d'aquest vídeo o a favor que des de la conselleria es prenguessin algunes mesures sobre aquesta qüestió.

I crec que aquesta situació ha generat posar en qüestió la idoneïtat d'aquesta professora, ha posat en qüestió la idoneïtat del mateix centre educatiu, que, en certa manera, ha emparat aquest fet, perquè hem de recordar que aquest vídeo va ser penjat a la pàgina web del mateix centre escolar, conjuntament amb altres vídeos d'altres feines, etcètera.

Per tant..., i supòs que el conseller ha vist el vídeo, supòs que els que som aquí han vist el vídeo, i em reconeixerà, o almenys crec que hauria de reconèixer, que és un vídeo de molt mal gust, groller i un vídeo que certament insulta bona part dels ciutadans d'aquestes illes que confessen la religió catòlica.

A més, és un vídeo -i és curiós que no se n'hagi dit res- que ridiculitza, des del nostre punt de vista, el col·lectiu homosexual. De fet, estic convençut que si l'autor d'aquest vídeo hagués estat jo tendria demandes una rere l'altra, fins i

tot d'algun diputat d'aquesta cambra. Però en qualsevol cas el que sí és cert és que, a part que ridiculitza el col·lectiu homosexual, el que sí fa és insultar de forma gravíssima tots els catòlics d'aquestes illes, bé, i de tota Espanya, en certa manera, no insulta només el bisbe; el bisbe, sabem pels mitjans de comunicació que vostè el va telefonar, amb bon criteri, eh?, per demanar disculpes, però crec que els insultats som tots els que som catòlics.

Si el Sr. Conseller ha vist el vídeo, supòs que tindrà la seva opinió i estaria bé que avui coneguéssim quina és la seva opinió sobre aquest vídeo i, per tant, ens agradaria saber quins criteris de correcció creu el conseller que va emprar la professora per qualificar aquest vídeo amb un 9, i si aquests criteris d'avaluació o de correcció han estat consensuats amb la resta de professors del seu departament, és important perquè hi ha un departament d'Art i els criteris de correcció, en principi, consideram que haurien de ser consensuats amb tot el departament.

Per tant, entenem que els docents haurien d'emprar unes bandes de correcció on figuressin quins aspectes es valoraran i amb quin màxim de puntuació, a fi que sigui el més objectiva possible la correcció d'aquelles feines o d'aquells treballs d'escola. I per tant, si hi havia uns criteris de correcció i estaven consensuats, la pregunta que nosaltres ens feim és: si formaven part d'aquests criteris l'escarni els valors d'una gran part de la nostra ciutadania o si formava part d'aquests criteris l'exposició pública del cos humà d'un adolescent pràcticament nu.

Sr. Conseller, li llegiré l'article 525 del Codi Penal, diu textualment: *"Incurrirán en la pena de multa de 8 a 12 meses los que, por ofender los sentimientos de los miembros de una confesión religiosa, hagan públicamente de palabra, por escrito, o mediante cualquier tipo de documento escarnio de sus dogmas, creencias, ritos o ceremonias o vejen, también públicamente, a quienes los procesan o practican"*.

Des del nostre punt de vista aquest vídeo entra de ple en els supòsits d'aquest article, hi ha hagut escarni als dogmes, creences, ritus, cerimònies de la religió catòlica. S'han ferit gravíssimament els sentiments dels membres d'una confessió religiosa i diríem el mateix si fos la religió budista o una altra religió, en aquest cas és la catòlica. Per tant, aquest vídeo entra claríssimament dins els supòsits d'aquest article 525 del Codi Penal i per tant, des del nostre punt de vista aquest vídeo podria ser constitutiu d'un delictes, un delictes que, segons aquest article, podria estar penat entre 8 i 12 mesos de presó.

Però és clar, el més greu no és que un adolescent faci un vídeo, que açò pot passar, el més greu és que aquest vídeo...

(Remor de veus i algunes rialles)

... sí, pot passar, de fet, de fet, si algú entra per internet podrà veure vídeos similars, amb continguts molt similars a aquest.

Aquí el que a nosaltres ens sorprèn enormement és que aquest vídeo, que podria ser constitutiu de delictes, hagi estat qualificat amb un 9 per la professora d'Art Aurora Generelo,

premier amb un excel·lent un vídeo que és, des del nostre punt de vista delictiu. I encara més greu, l'Institut Josep Maria Llompart, el Departament d'Art i el Claustre de Professors han emparat la comissió d'aquest possible delictes. I jo crec, jo crec, Sr. Conseller, que vostè no hauria de ser còmplice d'aquest delictes.

Per tant, nosaltres consideram que vostè ha d'actuar. Hem llegit també a la premsa, no en tenim cap altre coneixement, que vostè ha iniciat una investigació, per tant una altra pregunta que feim és: en quin estat està aquesta investigació -i fa un mes-, què investiguen? Per tant, si hi ha hagut ja una resolució sobre aquesta investigació? Qui és l'instructor d'aquesta investigació? Ens agradaria saber com està aquesta qüestió, perquè la seguirem molt de prop; perquè entenem que vostè, com a conseller, no pot permetre que a un col·legi públic passin aquestes coses, perquè açò suposa una taca negra a l'educació pública d'aquesta comunitat autònoma; perquè açò pot significar que molta gent, que duria els seus fills a l'escola pública, s'ho pensin dues vegades; perquè açò no hauria de tornar repetir-se; perquè, si açò queda impune, què més pot passar a altres col·legis o al mateix col·legi?

És per açò que li demanam què pensa fer des de la conselleria per evitar que açò torni passar? Què pensa fer des de la conselleria per depurar totes les responsabilitats que es puguin derivar d'aquesta investigació que vostè ha iniciat?

Una altra qüestió que també ens agradaria remarcar és l'actitud del centre educatiu, perquè és clar, la professora d'art evidentment va ser la que va qualificar amb un 9 aquest vídeo, però aquí hi ha responsabilitat de l'equip directiu, hi ha responsabilitat del departament d'art i hi ha responsabilitat del claustre de professors, que ja he dit, van donar difusió d'un vídeo, presumptament delictiu, van donar difusió a través de la seva pàgina web. I per açò m'agradaria demanar quins criteris segueix el centre, o si hi ha alguns criteris generals que s'hagin dictat des de la conselleria, perquè es decideixi què es penja a la web del centre o què és el que no es penja a la web del centre?

I una altra qüestió també molt important, tenia l'Institut Josep Maria Llompart autorització de la família de l'adolescent per penjar imatges del seu fill pràcticament nu? Hi havia una autorització firmada de la família que donés autorització a aquell centre per poder emetre aquestes imatges?

Jo certament, crec, Sr. Conseller, que aquesta qüestió que abordam avui aquí és una qüestió gravíssima i des del nostre punt de vista nosaltres consideram que vostè no es pot posar de costat, vostè ha d'actuar amb total contundència, vostè ha d'arribar fins al final per depurar totes les responsabilitats. I li dic més, vists els fets ocorreguts, des del nostre punt de vista, la Sra. Aurora Generelo no pot seguir ni un dia més com a professora ni d'aquest institut, ni de cap altre de la comunitat autònoma. I també crec que de tot açò en són responsables la resta del departament d'art i l'equip directiu d'aquest centre, que han donat cobertura ja sigui de forma activa o ja sigui de forma passiva, i han aplaudit aquest presumpte delictes.

Sr. Conseller, les preguntes més o manco que estaven formulades són aquestes o paregudes. Nosaltres consideram

que aquesta situació ha de rebre l'actitud contundent per part de la conselleria i nosaltres esperam que així sigui. I ja li dic, nosaltres certament estarem vigilants, arribarem o demanarem tota la informació que faci falta sobre aquesta qüestió, i esperam que des de la conselleria s'adopti una actitud totalment contundent, que eviti la repetició de fets similars i que es depurin totes les responsabilitats d'aquesta qüestió.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Per contestar Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Camps, en principi som aquí perquè és la meva obligació i no tenc cap problema sempre en poder ser en aquesta comissió per retre compte de les coses que feim a la Conselleria d'Educació i per tant sempre a la disposició d'aquesta cambra, com no podia ser d'altra manera.

Abans de contestar tots els seus plantejaments, vull dir que jo no compartesc el plantejament que vostè ha fet, és a dir, jo no compartesc aquest dramatisme amb què vostè ha fet aquesta exposició i que, per tant, nosaltres tenim un altre plantejament sobre aquest tema.

Jo, en primer lloc, vull de forma clara posar de manifest el suport a l'Institut Josep Maria Llompart, és un bon institut, hi ha un bon claustre de professors, el batxillerat artístic és un bon batxillerat. La professora Generelo té una trajectòria correcta, és una bona trajectòria, i l'estudiant al·ludit té, de qualche manera, un currículum, en fi, uns resultats acadèmics adequats, prou bons, per sobre de la mitjana. Simplement, per posar de manifest que nosaltres evidentment no podem de cap de les maneres, perquè sempre, sempre hi ha aquesta..., vostè fa un plantejament a favor de l'escola pública, però de vegades, així com vostè ho planteja, sembla que va en contra de l'escola pública o, almanco, és la meva conclusió.

Per tant, nosaltres a favor de l'escola pública, a favor d'aquest institut, a favor del claustre i a favor de qualche manera de la feina que han fet, des del meu punt de vista, en el batxillerat artístic.

Miri, és evident que nosaltres, des del moment en què va sortir aquesta notícia a la premsa, jo vaig plantejar al cap d'Inspecció obrir una investigació, per saber què havia passat. La inspectora del centre ha fet tot un seguit de reunions amb l'equip directiu, amb la professora, ha intentat parlar amb la família, ha estat impossible parlar amb la família perquè no s'han presentat, ni s'han posat en contacte, malgrat les telefonades fetes. I a partir d'aquí evidentment per tant, té una informació exhaustiva sobre el que ha passat.

I per això li deia que de qualche manera és evident que es tracta d'un institut i d'un batxillerat que funciona bé, que funciona bé. I que de qualche manera el centre no ha penjat

aquest vídeo, el centre no ha penjat aquest vídeo de cap de les maneres. Per tant, en aquest aspecte jo crec que no cal intentar incendiar un tema que de qualche manera jo pens no cal treure del solc del qual vostè el vol treure.

Jo partesc evidentment d'un respecte absolut a totes les religions, faltaria més! Absolut respecte a totes les religions, i per tant, a la religió catòlica evidentment d'una forma en aquests moments clara, en funció del contingut del vídeo. Amb això cap dubte, al marge que jo som partidari d'una educació laica, una escola laica, però un respecte absolut, jo sempre plantej una persona que jo consider clau, que és Guillem Cifre de Colonya, que era un home que va crear (...) lliure d'ensenyança, que era un home laic, però respectava que els seus estudiants (...) anava a missa, per això deia un *santo que no va a missa*. I nosaltres pensam que l'escola ha de ser cada vegada laica, però que de moment nosaltres volem respectar absolutament totes les religions. Més diré, pens que l'escola ha de fomentar els valors de la tolerància en tots els sentits.

Dic això perquè vostè, a partir del fet, que a mi particularment el vídeo no m'agrada, li ho dic clarament, però jo no diria que sigui delictiu, tot això jo no ho diria perquè ni som advocat, ni tenc elements per dir que és delictiu, francament. Jo no em consider..., vostè ha dit: delictiu, després ha dit presumptament delictiu, però delictiu jo no ho sé, li ho dic sincerament. I per altra banda no ens agrada a la Conselleria d'Educació, ni a mi personalment, que sembla que a partir d'aquest element hi hagi com a una espècia (...), perquè hi havia preguntes, que després vostè no ho ha dit, no ho ha plantejat, a veure si hi havia altres vídeos del centre.

No, nosaltres ni farem d'investigadors, ni farem investigació, ni farem una caça de bruixes, no ho farem. Nosaltres no som inquisidors, ni ho serem, ni ho volem ser mai, però sí que volem de qualche manera que l'educació doni com a conseqüència persones educades, tolerants, amb valors democràtics, amb tot allò que sigui així. Per tant..., i també creim en la llibertat d'expressió, el que passa, i li dic, a mi personalment el vídeo no m'agrada, li ho dic sincerament.

Si jo vaig telefonar al Bisbe va ser simplement per lamentar els insults que hi havia, evidentment. Però, a partir d'aquí, pens que les coses s'han fet així com pensava que s'havien de fer. És a dir, no crear més alarma de la que s'havia creat per part de qualche mitjà de comunicació, intentar de qualche manera fer les resolucions que consideràvem més adients, més tranquil·les i més racionals i simplement, una vegada que la inspectora ha fet un informe, simplement s'ha plantejat..., no obrim expedient a la professora, no li obrim cap expedient, això li ho puc assegurar; simplement, l'únic que hem recomanat a la professora que quan jutgi, quan avalui el vídeo, no només avalui la part tècnica, sinó la part de continguts. Això ha estat la recomanació que hem fet a la professora.

Que consideram que hi ha hagut un acarnissament per part dels mitjans contra aquesta professora. És la meva opinió Sr. Camps, és a dir, cadascú té la seva opinió i jo li dic la meva. Amb articles que jo pensava que tampoc... Vull dir, no es pot, fins i tot en el cas hipotètic, fixi's, que realment hagués estat un error brutal, jo crec que no es pot desmerèixer tot el que ha fet aquesta persona des de fa 20 anys, perquè és que, si no,

resultaria que realment tots hem de ser perfectes en aquest món. Sí, sí, és així. Vostè ha dit fins i tot que “no pot estar ni un minut més fent de professora”, això és el que diu, això és molt greu el que diu, perquè realment a mi em sembla que no es pot jutjar una qüestió concreta i a partir d'aquí plantejar una decisió com la que vostè planteja.

És igual, i perdoni la comparació, diria, com que dins el Partit Popular hi ha molts de corruptes i tal, idò, resulta que tot és corrupció i no poden estar ni un minut més aquí. No, perdoni, jo crec que hi ha gent corrupte i gent que no ho és, i vostès ho han dit. I a partir d'aquí fer tot aquest plantejament que aquesta professora ha d'estar fora del sistema escolar, a mi em sembla una exageració. És a dir, aquesta professora ja ha passat el que vostès diuen un..., en fi, una espècie de banquet, que l'han criticada públicament a través d'articles en els diaris, i jo crec que, a partir d'aquí, simplement se li ha recomanat, i això és l'informe de la Inspecció, que faci una mica quan avalui, que avalui també els aspectes de contingut. Això és el que s'ha fet des del punt de vista de l'informe d'Inspecció.

Fins aquí realment li puc dir. Jo lament, sincerament, que hi hagi sectors que s'hagin sentit realment atacats, ho lament, ho lament concretament, i de qualque manera aquesta professora no ha penjat cap vídeo, no l'ha penjat la professora, l'ha penjat, per les notícies que tenc, el propi alumne. Per tant, diguem, que de vegades el centre ha penjat vídeos? Sí, però els ha penjat en funció del criteri de la professora.

I aleshores, a partir d'aquí nosaltres hem fet tot un treball amb el centre, és a dir, la Inspecció ha fet un treball amb el centre, amb l'equip directiu, amb la professora i ha estat la resolució que han pres. Per tant, no farem ni un expedient ni realment obrir un expedient a aquesta professora. Això ha estat d'una forma clara i llampant el que jo li puc dir. Torn a repetir, el suport d'aquesta Conselleria d'Educació al centre Josep Maria Llompart.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, m'ha defraudat, m'ha defraudat i molt, és a dir, jo sempre havia considerat que vostè era el conseller més moderat d'aquest Consell de Govern certament radicalitzat, i vostè avui ha demostrat que està al mateix nivell de radicalització que la resta de companys de Consell de Govern.

Perquè si vostè diu que defensa els valors de la tolerància en tots els sentits, que vostè vol una escola que sigui tolerant, que defensi els valors democràtics i la llibertat d'expressió, vostè avui ha negat tot açò a bona part de la ciutadania de Balears. Vostè avui ha donat carta de naturalesa perquè s'insulti els catòlics a aquesta comunitat autònoma, impunement, sense que hi hagi cap tipus de conseqüència.

Jo no jutj la Sra. Generelo pel que ha fet abans, jo la jutj per un fet concret, que ha qualificat amb un 9 un vídeo que difama,

insulta, i no vull repetir el que deia el vídeo perquè em semblaria de molt mal gust que quedés reflectit a l'acta, perquè hi ha qüestions que són irreproducible, i vostè avui empara aquesta qüestió. I em sembla intolerable que un conseller d'Educació, educació, avui valori, puntuï i aplaudeixi la mala educació.

I crec, perquè vostè diu que jo vaig en contra de l'escola pública, no, no, no, és que vostè amb el que avui ha dit és vostè qui va en contra de l'escola pública, perquè vostè avui, tolerant aquestes qüestions, posa l'escola pública a l'alçada del betum, perquè l'escola pública ha de ser de tots, ha de ser tolerant amb tots, amb totes les religions, amb totes les formes de pensar, amb totes les ideologies, amb totes les races i vostè avui aquí ha emparat que açò no sigui així.

I per tant, vostè avui ha desqualificat l'escola pública de Balears. Em sembla, em sembla certament gravíssim el que avui vostè ha dit aquí, i no m'estranyaria que aquesta qüestió acabí a la Fiscalia. I no m'estranyaria, no m'estranyaria, que vostè estigués... és a dir, es veies esquitxat per aquesta qüestió, perquè avui vostè ha fet de còmplice d'un presumpte delictes, però presumpte delictes que, escolti, llegint l'article 525 del Codi Penal... jo no som jutge, jo no som advocat, però entenc el que diu aquí, i li vull tornar repetir, li vull tornar repetir perquè vegi que el vídeo que vostè ha vist està perfectament reflectit en el que diu aquest article, i l'article aquest diu: *“Incurrirán en la pena de multa de ocho a doce meses los que, para ofender los sentimientos de los miembros de una confesión religiosa, -i jo crec que, i vostè ho ha reconegut, hi pot haver membres d'una confessió religiosa, que ara és la catòlica, que es poden haver sentit ofesos en els seus sentiments, i diu aquí- hagan públicamente, de palabra, por escrito o mediático cualquier tipo de documento, escarnio de sus dogmas -segons quines qüestions que diu, de Jesús, segons quines qüestions diu de la Verge Maria, segons quines qüestions diu del Bisbe, exactament és un escarnio a sus dogmas a sus creencias, a sus ritos, a sus ceremonias-, o vejen también públicamente a quienes los profesan o practican”*.

A més, i a açò no n'ha fet referència és un vídeo que ridiculitza el col·lectiu homosexual. Però aquí no ha passat res, perquè clar, si un vídeo que ridiculitza el col·lectiu homosexual i insulta l'església catòlica, açò està perdonat, pel que veig que ha passat amb aquesta qüestió.

En qualsevol cas, ja li dic, estic profundament, profundament..., jo em pensava que vostè ens diria altres coses, jo em pensava que vostè ens diria: sí, actuarem i intentarem depurar responsabilitats, hem parlat amb aquesta professora, el que sigui. Però pel que veig vostè s'ha posat al costat del delictes, vostè s'ha posat al costat d'aquells que insulten i difamen, vostè s'ha posat del costat d'aquells que no toleren, d'aquells que són insensibles amb les opcions religioses de les altres persones.

Crec que avui ha fet un mal favor a aquesta democràcia i avui vostè ha fet un mal favor a l'escola pública.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

En torn de contrarèplica intervé el conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Bé, jo no entraré en el seu discurs, no hi entraré perquè em sembla un discurs lamentable. A mi m'és igual si vostè em diu que som moderat o som radical, jo som el que som, tenc la meua ideologia, la meua forma de pensar i m'és igual, i no seré en funció del que digui vostè o deixi de dir. Tengui clar que fa molts anys que som en democràcia, que som en política, que (...) i, per tant, sempre he defensat la llibertat, la democràcia, l'escola públic i ho seguiré defensant amb fets.

Vostè jutja en funció d'una ideologia molt determinada, vostè jutja, sí senyor, vull dir, perdoni, jo l'he respectat i, per tant, jo he deixat que digués coses que realment m'han semblat lamentables. Per tant, jo seguec que nosaltres hem fet el que tocava, el que tocava, nosaltres hem obert una investigació per part d'inspecció i s'ha considerat que aquesta era la solució. Simplement és això i simplement, torn a repetir i ho repetiré allà on sigui, nosaltres i la conselleria i jo com a conseller lament el contingut d'aquest vídeo, però a partir d'aquí vostè interfereix una sèrie de conclusions que em semblen lamentables. Clar, jo li he dit, és a dir, a partir d'aquí vostè ja treu una sèrie de conclusions en contra de tothom, és a dir, d'aquesta professora, d'aquest institut, etcètera, que sembla que realment en fa una ridiculització, sembla que de l'anècdota vostè en treu unes conclusions increïbles.

Per tant, nosaltres, ho torn a repetir, ens plantejam clarament, és a dir, estam que hem actuat de forma adequada.

No li diré el que em va dir el Bisbe quan vaig parlar amb ell, no li diré perquè no vull posar en paraules meves el que ell em va dir per telèfon, perquè segurament a vostè no li agradaria, però no li diré, evidentment.

Per tant, nosaltres seguim defensat que aquest institut és un bon institut, que fan una bona feina dins aquest batxillerat artístic, que la professora té una trajectòria molt correcta durant tota la seva vida, que realment nosaltres li hem dit que això era un error important pedagògic i que a l'hora de jutjar i a l'hora d'avaluar també havia de tenir l'aspecte no només tècnic, sinó de contingut. Això és, de qualque manera, el que nosaltres pensam.

Per tant, nosaltres ni ens posam de front, ni ens posam a favor del delictes, em sembla una frase d'aquestes que jo li podria dir, escolti, no em digui que jo estic a favor del delictes perquè a mi em diu simplement quasi delinqüent. És a dir, en tot cas digui'm del presumpte delictes, del presumpte delictes, és a dir, respecti. Vostè quan se li encalenteix la boca realment no té, no té... cap tipus de control. Per tant, "estic a favor del delictes", escoli, jo li deman respecte; jo el respect absolutament, respect totes les opinions i realment li puc assegurar que tenc l'esquena prou ampla i la pell prou d'elefant, és a dir, jo tenc clar quins són els objectius que té la conselleria, i anam a la millora de l'educació i treballam per a

aquesta millora de l'educació, que vostès varen deixar malmenada, absolutament malmenada.

Li podria dir, quan anam als centres i discutim, i anam realment als centres i discutim i feim reunions amb els claudres, el que pensen i el que diuen, i li puc assegurar que realment l'estat de molts de centres és lamentable. Això sí que potser és delictiu, això sí que segurament és delictiu, o com a mínim presumptament delictiu, però no em torni dir, per favor, que jo estic a favor del delictes, devora el delictes, del delinqüent. Vostè ho ha dit, i vostè no pot jutjar una cosa perquè vostè no és jutge, ni tan sols no és advocat. Per tant si vostè no és jutge ni és advocat faci el favor de ser realment seriós a l'hora de plantejar les coses que vostè diu. Vostè ha dit coses que em pareix..., en fi, no les qualificaré, perquè em sembla que està fent un foc que no existeix, un foc que no existeix, un foc que no existeix. Ja sé que li agrada, a vostè, atiar el foc, ja sé que a vostè li agrada atiar el foc, i realment si creu que això és el problema més important que té l'educació a les Illes Balears s'equivoca d'alt a baix. Això no és el problema més important que tenen les Illes Balears.

Hi ha hagut una persona, un estudiant que ha fet un vídeo determinat, un vídeo que jo no compartesc, que no m'agrada, que jo he lamentat aquest tipus de coses, i se li ha dit a la professora que a l'hora d'avaluar avalui també el contingut. Això ha estat únicament i exclusivament el que s'ha dit. Si vostè a partir d'aquí vol inferir altres coses, vostè mateix, vostè sabrà, i si m'esquitxa m'esquitxarà. No tenc cap problema amb el fet que m'esquitxi, jo m'esquitx amb moltes coses i cap problema.

Per tant, torn a repetir: nosaltres crec que hem actuat d'acord amb la legislació, d'acord amb la llei, i hem fet una cosa que era intentar arribar de qualque manera a fer un informe adequat i realment no treure les coses d'una forma realment apocalíptica, que és el seu estil, que és la seva forma d'actuar, i que realment no respon a la realitat educativa.

Moltes gràcies.

II. Compareixença RGE núm. 745/16, del conseller d'Educació i Universitat, sol·licitada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, per tal d'informar dels motius pels quals 16 nens i nenes d'infantil a Eivissa varen quedar sense matricular al començament del present curs acadèmic.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Passam al segon de l'ordre del dia, relatiu a la compareixença RGE núm. 745/2016, del conseller d'Educació i Universitat, sol·licitada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, per tal d'informar dels motius pels quals 16 nens i nenes d'infantil a Eivissa varen quedar sense matricular al començament del present curs acadèmic.

Sol·licitaria a la Sra. Ramon, que diria que és la més jove d'aquí, que pogués passar com a secretària. Perdó. Sra. Camargo...

Té la paraula el Sr. Conseller per tal de fer l'exposició oral.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Salvador Aguilera, sabia que qualche dia ens tornàriem a trobar en un debat d'aquests. Aquest sí que és un problema important per a mi des del punt de la vista de l'educació, i per tant em sembla que realment un debat d'aquestes característiques em sembla un debat interessant, al marge després de les valoracions que cadascú pugui fer sobre un fet.

Miri, jo intentaré ser breu, perquè tenc molta facilitat per enrotllar-me, però intentaré aquesta vegada intentar ser el més breu possible. En principi és evident, i això és una realitat, que l'illa d'Eivissa té un problema important des del punt de vista de l'escolarització a causa de molts de factors, però és evident que es tracta d'una illa que té una pressió demogràfica molt important, és evident que l'illa d'Eivissa ha crescut en aquests darrers temps d'una forma molt significativa. Jo l'altre dia era a Sant Josep i en deu anys ha crescut de 18.000 a 25.000 habitants; això és gairebé..., o de 17.000 a 25.000, per tant són 8.000 habitants, gairebé són 1.000 habitants per any, i això suposa una pressió des del punt de vista demogràfic sobre l'escola, sobre la sanitat i sobre els serveis socials molt important, vull dir que de qualche manera és evident que això cal tenir-ho en compte.

En segon lloc és evident que segurament, i això és una realitat, que a l'illa d'Eivissa no hi ha hagut un mapa escolar així com tocava, i això és un altre element que condiciona a vegades decisions que es puguin prendre. En tercer lloc també cal dir que la població d'Eivissa és una població que té molta dispersió geogràfica, amb tot el que suposa des del punt de vista de poder fer agrupacions o eleccions d'escola que siguin adequades al que cada una de les famílies vol. A això se li ha d'afegir, tot i que és veritat que estam parlant d'una edat que no és obligatòria, que és, en fi, l'ensenyament infantil de 3 a 6 anys, que no hi ha evidentment transport escolar, però també el transport escolar des del punt de vista una mica de l'ensenyança obligatòria també té dificultats per aquesta dispersió geogràfica. Per tant reconec d'entrada que hi ha un problema que hem d'intentar abordar.

És evident que així com la política de prevenció d'incendis es fa a l'hivern, també és evident que la política de planificació de l'escolarització també es fa a l'hivern, i per tant nosaltres en aquest moment com a Conselleria d'Educació estam en procés d'intentar planificar de cara al curs vinent, no només al curs vinent sinó durant tota la legislatura que tenim per endavant. Per què dic això? Nosaltres vàrem entrar el mes de juliol, evidentment amb tot el que suposa construir una nova administració, una nova delegació territorial, i el fet que el curs estava mig planificat, o mal planificat, en qualsevol cas, en aquest cas concret, però és evident que no m'agrada dir "tu més", no és la meua política, però sí que és important constatar la realitat, constatar la realitat és important. Però de totes formes cal dir, també ho dic en favor, diguem, de les persones que han gestionat l'educació, que també l'illa d'Eivissa té un nivell de mobilitat molt gros, de nins d'incorporació tardana, amb tot el que implica això de tornar a fer i refer a vegades els processos d'escolarització. Per tant aquesta és una mica la situació on s'emmarca.

Per les dades que tenc, primer de tot la comissió d'escolarització d'Eivissa va donar suport a les decisions que es varen prendre, es varen prendre decisions tant des de la FAPA com de sindicats, i crec que això és important; fins i tot alguns que ara ho neguen també varen estar d'acord en aquest sentit, però no entraré en una (...) perquè jo no era en aquesta comissió, però vull dir que tothom ha d'assumir a vegades el que ha passat. Sempre he pensat que les coses en temes d'escolarització es poden fer millor; no seré jo que defensi la perfecció, sinó que es poden fer millor i estam treballant per fer millor l'escolarització de cara al curs vinent, fins i tot en aquest curs. En aquest sentit cal dir que avui a Vara de Rei s'ha posat en marxa una nova unitat d'infantil, per tant hi haurà un desdoblament d'uns 16 nins a cada unitat, això és una resposta immediata sobre aquest procés que hi ha hagut d'incorporació progressiva d'estudiants durant tota aquesta..., durant aquest temps, des que va començar el curs fins ara, i vostès saben que hi hagut, en fi, un procés progressiu d'al·lots que s'han anat incorporant a l'escolarització, i això és una realitat, que a les Illes Balears hi ha molts d'al·lots d'incorporació tardana, amb tot el que significa negativament des del punt de vista de les escoles de tenir una certa estabilitat i de tenir una planificació escolar més o manco seriosa.

Em consta, per les dades que tenc, que a tots els al·lots se'ls va oferir realment una plaça, malgrat que, torn repetir, es tracta d'una situació una mica difícil perquè són nins que tenen de 3 a 6 anys, a vegades el transport escolar evidentment no és per a aquestes edats, i molts de pares, malgrat que se'ls doni un centre determinat, està una mica allunyat de ca seva i tenen dificultats per poder accedir al centre, però em consta que es va plantejar a tots els al·lots una plaça determinada malgrat no fos la plaça que consideraven els pares, però evidentment això es tractava d'una qüestió, torn repetir, de mapa escolar, de planificació i de tot el que significa un fet d'aquestes característiques.

Per tant nosaltres ara, durant aquest temps, hem intentat donar resposta a tots els processos d'escolarització. És veritat que hi ha hagut, des del meu punt de vista, algun plantejament una mica sensacionalista d'alguns temes, des del meu punt de vista, però torn repetir que cadascú és lliure de fer el tractament mediàtic que consideri, i el que estam treballant de cara al futur és que, per una part, ja estam planificant el curs, torn repetir, com he dit abans el curs es planifica a l'hivern, igualment que els incendis es preveuen a l'hivern, i per tant estam intentant ja tenir clar quin és el nostre procés.

A mig termini és evident que hem plantejat, i estam treballant en això amb l'Ajuntament de Sant Josep, la construcció d'un centre a Cala de Bou perquè consideram que aquesta zona és una zona amb molta pressió demogràfica i és una zona que necessita la construcció d'aquest centre. Estam pendent del tema del solar i de plantejar, de concretar el tema del finançament d'aquest centre.

En segon lloc, i de cara a l'any que ve, es treballa per obrir les Cases Velles de Sant Agustí, que seria una forma d'intentar que aquesta pressió demogràfica escolar que tenim, idè bàixar-la i intentar donar una resposta. I sí realment nosaltres estam disposats en aquest aspecte d'intentar doncs que hi hagi, si és possible en funció de l'espai de l'escola, un desdoblament on

sigui necessari, i si no és possible un desdoblament evidentment es tractaria de plantejar un professor més de cara a fer unes... en fi, unes ràtios matisades en funció de l'exigència dels professors. Això és una mica el que nosaltres plantejam.

Per tant, què vull dir amb això? Que a nosaltres evidentment no ens agrada que hi hagi nins sense escolaritzar d'aquesta etapa, encara que sigui una etapa no obligatòria. Jo vull dir que nosaltres creim en l'educació infantil de 0 a 6 anys, ja he dit i hem dit moltes vegades que nosaltres enguany, en aquest pressupost de 2016, hem passat de 0 euros a 1.500.000 per a les escoles infantils, la qual cosa suposa 3.000 euros per a l'escoleta de 0 a 3 anys, i per tant, volem, i gairebé es pot dir que anam a l'objectiu que hi hagi un cent per cent d'escolarització de 3 a 6 anys. Això també és un objectiu que consideram important, no des del punt de vista de l'escolarització, sinó sobretot des del punt de vista de la igualtat d'oportunitats. I per això hem donat un suport al tema de l'escoleta de 0 a 3 anys i per això tenim com a objectiu intentar escolaritzar tots els infants que demanin plaça, malgrat que tenim aquesta dificultat de places, de mapa escolar i segurament de no planificació adequada de la realitat d'Eivissa que, torn repetir, és difícil fer una planificació a Eivissa a causa d'aquesta pressió permanent que hi ha sobre una illa que té una mobilitat demogràfica molt important i en la qual estan saturats els serveis sanitaris, escolars i socials, però aquesta és la nostra política.

Per tant, nosaltres treballam de cara al curs vinent i també enguany, perquè si hem obert una unitat nova és perquè realment hi havia aquesta necessitat, i per les notícies que tenc és evident que no hi ha cap nin al qual no s'hagi donat una plaça, però que evidentment molts de pares ho han rebutjat, ho han rebutjat o perquè era lluny de ca seva o perquè esperen per mor de la mobilitat que hi hagi alguna plaça més devora del seu habitatge. Aquesta és una mica, per tant, la situació.

Per tant, torn repetir, nosaltres pensam que Eivissa és una illa amb una pressió demogràfica important, Eivissa i Formentera, també a Formentera ja hem donat... que treballam i ja hi ha una proposta concreta per al CEIP de Sant Ferran, per tant, treballam en la millora de les places, però torn repetir, no ens conformam i hem de seguir avançant en tota aquesta qüestió de cara a intentar no només millorar que tothom tenguí places, sinó que tenguí places amb unes bones condicions de ràtios, de professorat, etc.

Això, evidentment, no es fa de cop i volta, és complicat, evidentment, però sí que intentarem que com a mínim durant la legislatura el tema del dèficit de places, que és un tema estructural a Eivissa i Formentera deixi de ser... sigui una cosa històrica i per tant, sigui una cosa que hagi passat, però torn repetir, necessitam la col·laboració de tothom, evidentment, de les associacions de pares, dels sindicats, dels ajuntaments, dels consells insulars, etc., perquè pensam que és una cosa que, tot i que és responsabilitat de la Conselleria d'Educació, faltaria més, és evident que quan hi ha situacions complicades i situacions urgents de vegades necessitam la col·laboració de tothom.

Nosaltres assumim la nostra responsabilitat, i ho torn repetir. I la delegació territorial d'Eivissa i la Comissió

d'Escolarització ja treballen perquè de cara al curs 2016-2017 les coses funcionin millor del que ha funcionat el 2015-2016.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions per la qual cosa es demana a la portaveu si volen una suspensió de la sessió o si podem continuar.

Per tal de formular les preguntes o observacions tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris. El Sr. Conseller pot contestar globalment totes les preguntes o observacions formulades o bé contestar individualment després de la intervenció de cada portaveu.

Seguim la tradició, Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Crespi):

Contestaré globalment.

(Remor de veus i algunes rialles)

Sense que serveixi de precedent..., no, bàsicament, no, a mi personalment... perdoni, Sr. President, m'agrada contestar individualment, però com que és un tema tan específic i crec que hi pot haver reiteracions...

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Crespi):

...crec que és més convenient contestar..., però contestaré a cadascuna... globalment, però a cadascuna en concret.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Aguilera, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Conseller, per la seva visita. Una vegada més el tenim aquí per donar explicacions i ja vostè al començament de la seva intervenció ha dit que això sí que és un tema important i per això havíem demanat des del nostre grup parlamentari la seva compareixença d'urgència.

Fa uns dies -i faig una mica d'exposició per als assistents i els diputats-, fa uns dies, concretament el 16 de gener, ens assabentàvem a través del *Diario de Ibiza*, que 16 nenes i nens de 3 i 4 anys es varen quedar sense escolaritzar, per a molts, i en el meu cas com a professional de l'educació i ara com a diputat ens va deixar atònits i perplexos. I un parell de dies

abans que es recollís aquesta notícia, al mateix diari, una família denunciava que les seves bessones no podien anar al col·legi.

Aquests dies hem llegit declaracions de la delegada d'Educació a Eivissa, de representants de pares i mares i de sindicats, així com la ratificació de la decisió de no escolaritzar-los malgrat que les famílies sí volien que les seves filles i fills anassin a l'escola.

Hem de viatjar en el temps, situar-nos a principi de curs i tirar d'hemeroteca. Avui porto aquí la impressió de la notícia i llegeixo textualment: "*Comienza el curso sin plazas suficientes para niños de tres años*", 12 de setembre d'enguany.

Un altre titular també, es podia llegir: "Educació confia poder admetre durant el curs els que s'han quedat sense escolaritzar".

Sabem i entenem, com vostè ja ha dit, i també personalment he parlat amb la delegada d'Educació d'Eivissa, que han estat i estan cercant una solució per a aquesta qüestió, però no es tracta d'un col·legi només o d'un municipi concret, com vostè ha intentat... ha parlat en general, però surt del municipi de Sant Josep.

Parlam d'un problema, com també ho ha fet molt clarament a la seva exposició, dels diferents problemes i idiosincràsia que té l'illa d'Eivissa, que no es tracta només d'un municipi, sinó que aquests 16 nens que s'han quedat sense matricular resideixen als municipis de Sant Antoni, Santa Eulària del Riu i Sant Josep de sa Talaia.

Tenim un problema, i vostè també ho ha comentat, enquistat des de fa lustres per falta de centres educatius, no només a l'illa d'Eivissa, sinó també a Formentera, encara que enguany es començarà el nou centre educatiu.

Portem anys reivindicant-ho, sortint al carrer des de les direccions dels centres demanant més recursos a la Conselleria d'Educació. Els representants dels diferents col·lectius de les famílies i docents han fet o hem fet de tot. La societat civil també s'ha mobilitzat i seguim amb el mateix problema: falta de planificació escolar, que vostè ha reflectit molt bé.

Les Pitiüses, també ho ha comentat, han vist com durant aquests últims anys s'ha incrementat considerablement la seva població i com des d'aquesta conselleria, amb governs del PP i del PSOE, no es feia gairebé res per planificar i evitar la situació actual que patim, una massificació de moltíssims centres educatius amb una situació crítica en infantil i primària, que provoca que no es puguin matricular més alumnat. És molt trist que des de la conselleria s'al·legui o justifiqui que no és obligatòria i que es poden quedar amb els nens i nenes a casa. Què podem dir davant aquestes declaracions de la delegada? Allà ho deixo.

Avui li pregunto i faig una reflexió per a tothom: i si li toqués a vostè, que faria, Sr. March? Es quedaria amb ell o ella a la seva casa per cuidar-lo? Pot permetre's no anar a treballar per quedar-se a casa? Pot pagar una guarderia o una persona

perquè el cuidi? No se senten discriminades aquestes famílies davant un tret comú per a tots i totes? I en el cas de la parella de les bessones de (...), dret a rebre una educació, conciliar la vida familiar i la laboral, i podria continuar, Sr. March.

Ara sí que li trasllado una pregunta directa per a vostè: tan difícil és arribar a una solució excepcional mentre modifiquen els criteris d'escolarització que existeixen actualment per a tot Balears?

En aquests casos la llei no permet sol·licitar un docent de suport més perquè no s'arriba a 30 nins i nines en una aula; en aquest supòsit sí que es podria desdoblar l'aula; actualment el màxim és de 25 dins l'aula. Per a qualsevol professional aquest límit de 25 és ja inassumible i inadmissible. Hem de baixar aquestes ràtios, que són insuportables per als professionals, i si volem parlar d'una escola de qualitat, i sap perfectament, vostè i tots els diputats i les diputades, que hem sortit durant aquests anys a demanar més recursos i més professionals davant determinades situacions, no només de l'illa d'Eivissa.

Les peculiaritats, com vostè ha dit, de la nostra illa, de l'illa d'Eivissa, a la qual represento, la dispersió de la seva població i la falta de transport públic han agreujat aquesta situació. En molts dels casos el motiu pel qual les famílies han hagut de renunciar a la primera oferta de la delegació és per ser-los complicat o gairebé impossible poder anar al centre que en principi els havia ofert la conselleria, ja sigui per falta de vehicle propi o de transport públic, ja que aquestes nines i nens, al no ser obligatòria, no tenen dret a poder anar en els autobusos escolars; hi podrien anar si tinguessin places lliures, cosa que no succeeix.

En la meua intervenció no vull fer solament present el cas de les persones de (...), encara que m'hi he referit, ni dels nens i les nines d'Eivissa, sinó mostrar i denunciar algunes de les necessitats i deficiències que sofrem a les nostres illes. L'esperpent arriba, en el cas de les bessones que dona la delegació, la delegada, com a solució: després de no poder pensar la proposta inicial, l'endemà, quan van intentar indicar que sí, la seva sorpresa va ser que ja no hi havia plaça per a les seves filles, i és que aquesta família, aquestes dues nenes, haurien d'agafar tres autobusos per poder anar a Sant Jordi. Sr. March, s'imagina vostè o qualsevol persona amb dues nenes de tres anys haver d'agafar tres autobusos per poder anar a classe?, ni que comentàvem la despesa econòmica que suposa per a aquesta família: tots dos actualment són a l'atur.

Des de la Coordinadora de professorat preocupat i l'Assemblea de Docents es va traslladar fa temps que una de les mesures del pla de xoc per solucionar els problemes de les ràtios era la d'incorporar una persona de suport en aquestes aules en què es donessin aquestes circumstàncies excepcionals, i vostè ja va plantejar la possible solució que nosaltres reivindicuem.

També li transmeto una altra reflexió. La Conselleria d'Educació pensa que no seguirà augmentat la població a Eivissa? Sr. March, tinc males notícies. A Eivissa i Formentera ha crescut la població en l'últim any, segons el cens que tenim actualment; a la resta de les illes ha disminuït, a Menorca i a Mallorca. Durant la negociació dels pressupostos li vaig

traslladar, juntament amb la meua companya, la urgència de la construcció de nous centres per a la nostra illa i altres illes. Aquesta petició ha caigut en sac trencat, ja que no hi ha, no hi haurà, ni un cèntim als pressupostos de 2016 per a construcció de nous centres a Eivissa. Sr. March, necessitem més centres educatius, no solament a Eivissa. Avui no puc oblidar i passar per alt com en el municipi de Campos, de l'illa de Mallorca, s'estan mobilitzant per exigir un nou centre. En moltíssims municipis del nostre arxipèlag la situació és insostenible. Per al pròxim curs un dels seus objectius és baixar les ràtios a 22 o 23 alumnes. Com pensa fer-ho si cada vegada hi ha més alumnat i no tenim centres nous, Sr. March? No vull traslladar, amb les meues paraules, amb la meua intervenció, un missatge alarmista, però realista, i em sembla que solament quan surten a la llum dels mitjans públics determinats casos el Govern reacciona i busca solucions d'urgència.

Abans d'acabar vull llegir unes paraules de la presidenta de la FAPA d'Eivissa que va escriure com a article d'opinió fa dos dies: *"Ante esta situación nos hacemos la siguiente pregunta: ¿Debe la comunidad educativa ibicenca, una vez más, encubrir las deficiencias de nuestro sistema, absorbiendo el problema, escondiendo la porquería bajo la alfombra, masificando las aulas con el consiguiente menoscabo de la calidad educativa en nuestros centros?"*, la Sra. Pepita Costa, presidenta de la FAPA.

Per acabar la meua intervenció li demanem que d'una vegada per sempre es faci un mapa escolar -vostè ja ho ha comentat- de totes les illes, no només d'Eivissa, perquè es pugui fer una planificació adequada a les necessitats de cada illa i així es busquin els recursos necessaris per poder donar solució a aquest tema i a altres que vostè perfectament coneix i es deriven d'aquest tema.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Ramon, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RAMON I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, nosaltres dúiem una pregunta l'altre dia en el plenari, però per qüestions..., no la vàrem poder realitzar i esperem que avui quedin resoltes totes... La vàrem retirar perquè avui queden resoltes totes les preguntes que pensàvem. M'imagín que els arguments són molt similars als de Salvador Aguilera, i les preguntes també, però bé, com que és un tema prou important...

Sabem que l'escolarització de 3 a 6 anys no és obligatòria, però creim que tenim una comunitat en què hem de garantir que puguin estar escolaritzats. 16 alumnes han quedat sense escolaritzar a Eivissa. La premsa ha dat la veu d'alarma, si no, no ens n'haguéssim assabentat; va sortir per al cas de les bessones i a partir d'allí varen sortir 14 (...) més. Fins a aquest moment, silenci total per part de la conselleria. Consideren vostès que a quatre mesos de l'inici de curs és un problema tenir al·lots sense escolaritzar? La resposta de la delegada en

aquell moment va ser que la decisió s'havia pres per no massificar les aules. Alternativa Docent va sortir ràpidament a desmentir que ningú no hagués dit de deixar cap alumne sense escolaritzar. Després de la polèmica es varen tornar a reunir i varen tornar a ratificar aquest acord amb els vots en contra d'UGT, Comissions Obreres i Alternativa Docent.

Per altra banda sabem que hi ha altres grups d'infantil que tenen més de 25. Per què?, quin criteri ha pres la conselleria perquè uns centres tinguin més de 25 i altres no? Ens agradaria saber-ho, també. En aquest cas ens preguntam si és la comissió la responsable d'aqueixa decisió; pensam que no, és un problema excepcional i creim que no són ells els que han de prendre aquesta decisió. De fet a l'article 15 del Decret 37/2008 diu que l'admissió de l'alumnat del primer cicle d'educació infantil a centres sostinguts amb fons públics es regeix pels criteris de la conselleria.

Les solucions han vengut ara, després de la pressió mediàtica, però la realitat és que aquest problema s'havia tapat. Fins i tot s'havia ratificat aquest acord. Ara en premsa han venut que han concedit que tots els alumnes estiguin escolaritzats. Bé, però ha estat després d'una pressió mediàtica i amb una solució que haguessin pogut trobar al principi. No és que hagin anat alumnes i hagin... Creu el conseller que el criteri adoptat era el millor?, o ignoren el dret d'alumnes i pares a ser escolaritzats? No pensa que és una discriminació deixar alumnes en una situació de desigualtat?

Les etapes d'infantil tots sabem que són molt importants: se socialitzen, s'integren, sobretot perquè la majoria són nouvinguts i necessiten aqueixa integració; comencen a escriure i a llegir i així poden arribar amb un bon nivell a primària. La no-escolarització és un problema per a aquests alumnes i un problema per a la resta d'alumnes, perquè al final hi ha..., entren de forma tardana i necessiten que el professor tenguí una dedicació més individualitzada, i a més amb el problema que no coneixen l'idioma. L'últim estudi fer per la conselleria reflecteix que a Primària han passat d'un 1,4% a un 5% de repetidors; creu vostè que amb aquest criteri de deixar alumnes d'escolaritzar no pot agreujar aquest problema?

Tots sabem del dèficit històric que tenim d'infraestructures a l'illa. La passada legislatura vàrem fer noves instal·lacions, però queda molta feina a fer. L'informe del Consell Escolar d'Eivissa que es va remetre a la conselleria ja posava de manifest aqueixes mancances urgents. De fet a Cala de Bou estava reflectit en això que es va remetre, i també hi havia l'oferiment d'aqueixes aules a Sant Agustí, que acabassin essent una solució que ara s'ha dat per al curs següent, però aquest oferiment ja el tenien damunt la taula per utilitzar-les, i no hi hagués hagut aquest problema. El que no pot ser és que la falta de previsió per part de les institucions al llarg del temps, ho hagin de pagar els boixos, no en tenen cap culpa i hem d'intentar esgotar totes les solucions possibles perquè el curs que ve no es torni presentar el mateix.

També comentar, com ja han comentat tots, que l'illa d'Eivissa té una peculiaritat molt diferent, no és a altres illes, tenim nuclis rurals molt disseminats, on moltes vegades ni tan sols hi ha transport públic i és molt important tenir en compte aquestes característiques, ja que parlem d'infants de 3 anys que

no poden agafar tres autobusos per arribar al centre. Crec que el problema obri un altre debat, el transport a Eivissa. A mesura que han anat sortint mancances, han anat calant línies i s'hauria de fer una revisió i intentar optimitzar aquests recursos i plantejar-se l'obligatorietat del transport per a infantil, o incloure dins l'admissió que no hi hagués transport públic. Però bé, com li dic, aquest ja seria un altre debat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramon. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Busquets, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Moltes gràcies, Sr. President. No faré intervenció perquè tenim els diputats aquí, gran representació de diputats d'Eivissa, que són els que coneixen la situació, tot i que m'he informat, només remarcar un parell de qüestions. Una, que és agradable sentir que estam d'acord amb els grans problemes..., amb problemes importants de la gent, com és aquesta dificultat de l'escolarització.

És cert que l'escolarització de 0 a 6 no és obligatòria, però sabem que és una prioritat i s'hi han de fer les passes, demanam que es facin les passes per solucionar els problemes.

Sabem que això és un gran tema, aquest de l'escolarització de la zonificació, és una capsa de trons, sobretot quan tenim les poblacions disseminades, i això passa a Eivissa, però també pot passar a Menorca i pot passar a Mallorca, que en diferents nuclis de població hi pot haver diverses escoles i hi ha una llunyania, i sí que caldria tenir en compte el problema del transport, que també passa de 3 a 6 anys i també passa a batxiller i a formació professional, cada pic hi ha més alumnat que continua l'escolarització després de 16 anys i té aquests problemes de transport.

Per tant, demanarem que la conselleria respongui a aquest problema. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Busquets. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula la Sra. Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, hem tengut molta constància d'aquests fets a través dels mitjans de comunicació. Des d'El Pi creim en l'educació i d'infantil no només per temes pedagògics, sinó també per tot el tema de conciliació familiar, que crec que tots hi estam d'acord. No és una bona opció que quedin fora infants malgrat no estiguin dins l'etapa obligatòria d'escolarització. És un dret de tots i pensam que la conselleria ha de fer feina perquè això no torni passar.

Hem de pensar amb les necessitats de les famílies, aquests pares igual no tenien el transport privat, com hem pogut llegir, no es disposava d'un transport públic. I s'ha de tenir en compte sempre a l'hora dels criteris de baremació que hi pot haver uns casos excepcionals que s'han de poder valorar i estudiar. Si no és possible fer la doble línia per tema d'espais, és més fàcil el tema d'un professor de reforç temporalment.

Sabem que existiren denúncies des d'Alternativa Docent i d'altres entitats, a nivell de ràtios, d'infraestructures i plantilla de professorat a Eivissa, ja des de l'inici de curs. Això també ens passa a les altres illes. I que moltes vegades també es comenta que és per despreocupació de les administracions, per falta de planificació.

Entenem que s'ha de prioritzar el que es fa i que hi ha un pressupost i que evidentment no dóna per a tot. Però també ens hem de posar en la pell d'aquesta gent, als que no s'ha escolaritzat els infants i veure les necessitats que tenien aquestes famílies.

Vostè ens ha explicat que hi ha problemes a causa de la pressió demogràfica i de la mala planificació escolar a Eivissa, i esperam que es faci feina, que veim que s'ha plantejat l'obertura d'un altre centre i per tant que s'hi va fent feina, perquè aquestes coses no tornin passar i es pugui millorar el sistema educatiu tant d'Eivissa, com de les altres illes, de manera eficient, sempre tenint en compte la realitat pressupostària que hi ha i la necessitat de què se'ns millori el finançament de les illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca... no parlarà.

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Ballester, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, yo solamente tengo una pregunta y es ¿dónde están esas soluciones que ustedes proponían, defendieron y tenían, que defendieron durante tres años de manera tan beligerante? ¿Dónde están esas soluciones que tenían para disminuir las ratios, para solventar la falta de centros, no solamente en Ibiza, sino también en Formentera, en Mallorca y en Menorca? ¿Dónde están esas soluciones que mereció la pena tener tres años un caos educativos en los niños de estas islas? ¿Dónde están? Llevamos seis meses, ¿dónde están? Tres años diciendo que tenían esas soluciones, ¿dónde están? Empezó el curso y ya los niños estaban sin *escoleta*, sin guardería, ¿dónde están?

O sea tres años, tres años diciéndonos que tenían esas soluciones, tres años todos los padres y profesores aguantando un caos. Y ahora no me diga que tiene que empezar un plan para ver qué centros, ni siquiera en el presupuesto.

Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Casanova, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, Sr. President. Jo seré molt breu. Crec que el Sr. Conseller en la seva presentació ha exposat el problema com és, està clar que en aquesta comissió portem molt de temps des del primer dia parlant d'Eivissa, de la manca d'infraestructures, etcètera, i penso que per part de la conselleria es posen en marxa totes aquelles mesures per poder complir.

Respecte del cas aquest de la falta d'escolarització a educació infantil, crec que hem de donar, malgrat tot, hem de donar l'enhorabona a la feina de la Comissió d'Escolarització, la Comissió d'Escolarització a Eivissa, per les condicions en què es fa, té un paper molt complex, té un paper molt difícil i malgrat es facin previsions, sempre queda errat. El nombre de mobilitat de l'alumnat és altíssim com sabem a Eivissa i per tant, qualsevol previsió quasi sempre es queda curta.

També hem de dir que tenim el que tenim, fruit d'aquests tres anys o quatre, d'aquesta passada legislatura, en la qual s'havia fet ben poca cosa de previsió, d'organització i d'ordenació, perquè en certa manera ha faltat ordenar.

Sí que està clar que necessitem urgentment un mapa escolar i no sols a Eivissa sinó a totes les Balears, on es col·loquen les infraestructures allà on es necessiten, en funció de l'evolució de la població. També necessitam que els decrets d'escolarització contemplin les característiques específiques de cada territori, concretament el de l'illa d'Eivissa i es faci una passa endavant en el tema de les infraestructures.

Ara bé, en el cas aquest de l'escolarització de 16 nins, no s'ha amagat en cap moment, Sra. Ramon, no s'ha amagat en cap moment. La Comissió d'Escolarització va decidir no escolaritzar perquè havien d'optar entre augmentar ràtios o deixar d'escolaritzar. En cap moment no s'ha amagat res.

Les circumstàncies han canviat, ara han canviat les circumstàncies, han canviat les variables, i per això s'ha donat solució quan ha estat possible. Avui han començat, avui s'ha pogut fer el desdoblament, ara ha arribat gent, d'acord?

Amagar-se? No. Crec que anem errats si anem posant damunt la taula que si s'amaga; no s'amaga res, la realitat és aquí i la realitat és que durant l'any passat, durant els curs 14-15 hi va haver 29 alumnes d'educació infantil de cinquè, és a dir, alumnes d'educació infantil de quatre anys, que van estar sense escolaritzar, 29 alumnes és més d'una aula, per tant tampoc no... Què era, una falta de previsió o una falta de voluntat? Jo crec que seria una falta de voluntat.

Per tant crec que la situació és greu, la situació a les aules ha d'anar avançant en la disminució de ràtios, també crec, i amb això estic d'acord amb la Sra. Sureda, que els recursos són finits i per tant no podem fer aparèixer un munt de sous d'un dia per l'altre; anem a poc a poc però jo crec que anem per bon

camí, i per tant en el tema de l'escolarització s'ha donat la solució quan ha estat el moment. Per tant penso que ara el que hem de fer és seguir endavant i demanar que la planificació que s'està fent de cara a l'any que ve sigui la correcta i es faci una planificació conjuntament amb un mapa escolar que permeti evitar aquests problemes l'any que ve des del primer moment.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casanova. Contesta el Sr. Conseller per un temps il·limitat, per un temps limitat, deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Bé, com he dit abans, intentaré contestar tothom globalment, intentant donar resposta a cada una de les qüestions que vostès..., algunes són semblants però intentaré de qualque manera reflectir.

Primer de tot vull posar de manifest que la Conselleria d'Educació ha estat transparent, no hem amagat cap dada. Des dels mitjans de comunicació d'Eivissa han vingut i hem donat totes les explicacions sense amagar res. La transparència per a nosaltres és clau, ens agradi o no ens agradi. La realitat no es pot amagar, i nosaltres hem intentat no amagar. Una altra cosa diferent és la interpretació que alguns mitjans han fet d'algunes coses, però aquí no hi entraré perquè hi ha la llibertat d'expressió que nosaltres respectam absolutament.

Segona qüestió que crec que és important, i ho han dit. Quan he sentit la Sra. Ballester m'ha recordat el Sr. Camps però a l'altra pregunta. Sis mesos. Déu meu!, un tema de lustres l'hem de resoldre en sis mesos. Doncs no, però sí que estam posant les bases per resoldre la problemàtica. No he vingut aquí a defensar la Conselleria d'Educació però m'agrada passar comptes, i en un moment determinat demanaré venir aquí per veure totes les coses que hem fet i que hi hagi un debat sobre aquestes qüestions. M'agrada el debat, m'agrada posar les coses clares i m'agrada, per tant, que facem debats seriosos. És a dir, no entraré en la idea d'aquests tres anys de conflictes i tal i tot això, ni plantejaré que en sis mesos no hem fet res. En fi, em sembla d'una demagògia populista total i absoluta. Potser el Sr. Rivera té solucions màgiques per a totes les coses.

Problema del Sr. Aguilera. Miri, demà es reuneix, a partir de l'acord marc, un bon acord, ho torn repetir moltes vegades, un bon acord, es va plantejar la creació d'un grup de treball sobre el tema ràtios, i demà es reuneix a la Conselleria d'Educació amb els sindicats, amb tots els sindicats, aquest grup de treball per abordar d'una forma clara el tema de les ràtios, amb dades. Jo crec que es tracta de començar a parlar amb evidències, de forma seriosa. Quan parlem de ràtios hem de parlar seriosament: ni tots els centres tenen unes ràtios superiors, ni molt manco; hem de mirar on és el problema realment i en aquests moments aquest grup de treball començarà a fer feina a través d'una informació que mai no s'havia enviat als sindicats, en què es planteja fins i tot centre per centre la realitat de les ràtios. Ho dic perquè de qualque

manera nosaltres som transparents i volem cercar solucions juntament amb la comunitat educativa.

I això evidentment afecta Eivissa. Jo som conscient que Eivissa té un problema de pressió demogràfica. Vostè diu que són males notícies; jo crec que són males notícies, però fins i tot per a l'illa d'Eivissa, és a dir, jo crec que aquesta pressió urbanística, demogràfica, no sé si al final és morir d'èxit. Jo crec que realment..., jo no som partidari del creixement zero, també li ho vull dir, no som partidari del creixement zero, però sí que realment som partidari de creixements racionals, i crec que -li ho he dit abans- que en deu anys..., ja sé que no és un problema només de Sant Josep, ho sé, però a Sant Josep hi ha un problema important i que en deu anys hagi incrementat uns 8.000 habitants no és una bona notícia per a ningú, sobretot quan no tens un model de finançament adequat per donar resposta a necessitats socials, escolars, sanitàries, de transport, etc. Per tant vull dir que en aqueix aspecte per a mi és una mala notícia, però no només per a l'educació, que hem de fer una planificació a vegades amb variables que no controlam. Per tant en aquest aspecte som conscient que realment hem de treballar, i estam treballant ja, per evitar que l'any que ve hi hagi..., problemes n'hi haurà, ja li don una mala notícia, problema n'hi haurà qualcun, però intentarem que n'hi hagi manco i que no hi hagi aquests problemes.

Nosaltres som conscients que gestionar l'educació és complicat, no és fàcil. Vostè a vegades té una facilitat per fer tuits que resol molts de problemes, però els tuits són fàcils de fer... Perdoni, Sr. Aguilera, no es molesti. A mi m'han dit moltes coses, per tant jo li dic de bon "rotllo" que realment un tuit és molt fàcil de fer; els problemes d'escolarització són més complexos, perquè has de tenir un terreny, un solar..., en fi, hi ha moltes coses que s'han de fer abans de... I a allò de Campos no li contestaré perquè tenc una pregunta de la diputada d'El Pi dimarts, que de qualche manera no li vull contestar a vostè una cosa que em farà la Sra. Diputada d'El Pi. Per tant..., a més crec que li he de contestar, però li podria contestar i podria dir moltes coses que en aquest moment no diré, que ja diré dimarts d'una forma clara.

Escolti, dels bessons no en vull parlar, no en vull parlar perquè és un tema que m'ha semblat... Jo tenc informació que no vull posar damunt la taula perquè som molt respectuos amb la situació personal i familiar de la gent. Crec que aquesta situació té una altra versió però no hi vull entrar, no vull entrar en un debat perquè el comprenc perfectament, i ho dic sincerament, que jo em vull posar..., tenc capacitat empàtica de posar-me en la pell d'aquesta família i comprenc que de qualche manera la situació és complicada, però hi ha hagut altres propostes que en aquest moment no hi vull entrar perquè consider que per jo el respecte a les persones és (...), però no vull entrar en aquesta qüestió.

Tema de FAPA. És veritat; el que passa és que la senyora..., la FAPA, a la Comissió d'escolarització va dir unes coses. No, li dic que ho hem de dir tot, ho hem de dir tot. Jo a la Sra. Pepita Costa la respect absolutament, em pareix una bona presidenta de FAPA, és una dona lluitadora, és una persona amb les idees clares, i em sembla bé que doni creu i que doni "tello". En tot això jo consider que la gent, com diuen en bon mallorquí, qui no vol pols que no vagi a l'era; jo som aquí no

perquè m'agradi la pols sinó perquè tenc un compromís, i sabem que quan hi ha aquest compromís hi ha pols, hi ha pols de molts tipus; m'han pegat pols abans, me n'han pegat després, i jo estic disposat a acceptar-ho, però vull dir també, i voldriem que fóssim una mica racionals, que el problema de l'escolarització a Eivissa no és una qüestió de qualche manera que hagi desaparegut sense més ni manco ni té solucions màgiques.

La Sra. Sara Ramon. Vostè ha dit allò de Sant Agustí. Per què no varen fer vostès quan tenien fins al mes de juny, que varen tenir, que és quan es fa la planificació educativa, no varen realment posar en marxa Sant Agustí?, si ho tenien a les seves mans! El mes de setembre..., és a dir, jo li record que la delegada territorial va començar a fer feina gairebé a finals de juliol, i a finals de juliol el tema escolar està molt planificat, el professorat, etc. Per tant jo, torn repetir, no entraré en la qüestió "i tu més", ni en les dades que tenc sobre la gent que varen deixar d'escolaritzar vostès, no hi vull entrar, em pareix lamentable entrar en aquest debat, perquè a mi no m'agraden algunes coses que passen a la conselleria ni m'agrada el que hi hagi passat, però no entraré en aquest debat, però sí que li deman que vostès també tenien la possibilitat durant el temps que varen governar de posar Sant Agustí perquè tenien dades per a això. Per tant jo ho lament.

Nosaltres, malgrat que vàrem entrar ja quan la cosa estava, en fi, avançada, hem posat gairebé 90 professors nous a Eivissa aquest curs, que és una mitjana superior a les taxes d'escolarització que té Eivissa, dels quals una quinzena són per temes de diversitat, i diversitat és el que també possibilita la igualtat d'oportunitats, perquè ja les ràtios no es poden plantejar només en temes de nombres absoluts, també s'ha de veure quin tipus d'alumnes hi ha en aquestes ràtios, és a dir, hi pot haver unes ràtios de 22 que siguin perfectes, que siguin bones, i hi ha ràtios de 15, potser 18, que poden ser molt negatives pel nombres de nins de la diversitat, de NESE o NEE que hi pugui haver; per tant... Vull dir en aquest aspecte que les ràtios s'han de matisar cada vegada més en funció del tipus d'alumnat que tenim i nosaltres amb aquest grup de treball volem entrar una mica en aquesta dimensió.

Per tant..., per això vull dir que..., és a dir, tots, nosaltres, voldria que em jutjés, i responc a la Sr. Olga Ballester, jo vull que em jutgin cada dia, però a l'hora de plantejar problemes estructurals doni'ns una mica de tranquil·litat, mai no hem dit nosaltres que tenguem solucions màgiques, no les tenim, i si qualcú ho ha dit no seré jo. Jo vaig col·laborar a fer el programa electoral del PSOE, d'educació, i no vaig dir res que digués que teníem solucions màgiques, que tenim..., en fi, conills del barret i que això dit i fet, no ho he dit mai, és a dir, vostè pot dir el que vulgui, però nosaltres no hem dit mai aquestes coses.

Els problemes d'educació són problemes complexos, però també són senzills i per tant, nosaltres ho volem fer, sempre juntament amb la comunitat educativa i nosaltres ho fem en aquesta direcció.

Per tant, nosaltres, transparència, Sr. Aguilera, hem donat tota la informació i no n'hem amagada, li ho puc assegurar que no n'hem amagada, perquè alguns mitjans han dit coses sense

tenir la capacitat de contrastar la informació amb la conselleria, ho han fet, cadascú, cada mitjà de comunicació és lliure de fer les coses, però nosaltres ens hem posat a la disposició dels mitjans per donar-los totes aquelles dades que teníem sobre aquesta qüestió.

Per tant, sí que hem de fer un mapa escolar, sí que treballam de cara al curs vinent en el tema de..., en fi, que tothom sigui escolaritzat.

És evident que hi ha una altra variable, que també vull dir que hem d'anar alerta com la manejam -i vostè Sara Ramón ho ha dit-, el tema del transport. Escolti, el tema del transport no és... és a dir, hi ha el transport públic, que és una competència del Consell Insular d'Eivissa, que fins ara ha estat governant per vostès d'alguna manera, i jo no vull dir res, dic que segurament això és un problema que s'arrossega de fa molts d'anys, però vull dir que és un problema que no s'ha resolt perquè és complex resoldre-ho. I el problema del transport escolar, nosaltres tenim clar -i això és una proposta concreta que volem treballar- que tot i que és una competència que no es pot fragmentar, sí que volem que els delegats territorials de cadascuna de les illes, de Menorca i d'Eivissa, tinguin un paper fonamental a l'hora del disseny de les rutes escolars, no ho farem des de Mallorca, ni coneixem la problemàtica, etcètera. I això no es pot fer perquè en aquests moments hi ha rutes que ja estan donades a empreses i no es poden modificar d'una forma absoluta, sinó hem d'esperar que acabin i hi treballam en qualsevol cas. Per tant, vull dir, sabem que el tema de les rutes..., fins i tot el consell insular sé que vol intentar que hi hagi parades més segures i tota una sèrie de qüestions, per tant, estam en una situació que no és fàcil resoldre de cop i volta.

I quan parlem de nins de 3 a 6 anys, és evident que no és transport..., no és obligatori per a aquests infants, però sí que nosaltres volem -i treballam en això- que hi hagi un compromís d'aquelles famílies que d'alguna manera demanen el transport escolar a l'ensenyança obligatòria que l'hagin d'utilitzar, perquè resulta que després hi ha molts de nins que se'n despenen, amb la qual cosa hi pot haver de vegades transport que pot semblar mig buit perquè són famílies que *de facto* hi han renunciat i nosaltres necessitam un compromís perquè al·lots de batxillerat, de formació professional o d'educació infantil puguin anar a aquest "daixó", per tant, hi treballam també..., tot i que té la seva complexitat aquest tema, perquè és clar, un pot dir: jo em comprometo a anar a aquest transport, però després, com fas complir aquest compromís? Però quan famílies deixen d'anar-hi creen un problema a famílies que (...) d'ensenyança no obligatòria, de batxillerat o d'FP, que hi ha problemes en aquest aspecte, que de qualque manera no poden utilitzar aquest transport, intentarem d'alguna manera que això sigui així, no?

El tema de les ràtios, el tema de la legislació, en fi, la LOMCE, li vull recordar que esper que es pugui parilitzar com a mínim, després ja veurem si es deroga, va incrementar les ràtios, són del Partit Popular, el Sr. Wert qui va incrementar les ràtios, li ho dic perquè tenguí clar que va incrementar un 10% les ràtios. És a dir, des del punt de vista legal, i això és una realitat, li ho estic descrivint, no estic valorant, estic descrivint una realitat que cadascú ha d'assumir d'una forma clara.

A mi la LOMCE, malgrat tot, no m'agrada ni gens... ni gens, no m'agrada gens, però és una llei que hem d'aplicar perquè som a un estat de dret i el tema de les ràtios nosaltres intentarem minimitzar, i en aquests moments aquest grup de treball, el que volem -o el que deia la representant d'El Pi- o bé si no hi ha espai, doncs un professor més, de cara a intentar que la feina es pugui fer pedagògicament en millors condicions o bé intentar una solució d'aquestes que no ens agraden, d'aulas modulades o alguna cosa d'aquestes, mentrestant, perquè un centre no es fa de cop i volta, vull dir, un centre és molt complicat tot el que significa construir un centre.

Per tant, la legislació..., les ràtios sí, però ens agradaria que la legislació també anàs en una direcció. I torn repetir: de vegades les dades que donarem a conèixer de ràtios a tots els centres, de vegades es fan anàlisis globals que no responen a les realitats concretes, hi ha zones on hi ha ràtios superiors, però hi ha zones on no hi ha ràtios tan importants.

Bé, allò de la Sra. Isabel Busquets, evidentment nosaltres treballam amb la idea..., és a dir, nosaltres volem..., és evident que el tema d'educació infantil és un tema en què hi ha per parlar, és a dir, el model de Finlàndia és un model en què l'educació infantil no existeix, és veritat que Finlàndia no és Mallorca, ni és Espanya, i que des del segle XIX els estudiants..., és a dir, saber llegir i escriure és una necessitat i per tant, hi ha una societat més estabilitzada, un tipus d'economia molt determinada, però no hi ha educació infantil, *ahí lo dejo* com diu aquell, no?

És a dir, jo crec que aquí necessitam educació infantil, la necessitam perquè ni tenim polítiques de conciliació familiar adequades, ni hi ha polítiques familiars potents des del punt de vista de deixar dos o tres anys al pare o a la mare poder cuidar l'infant, és a dir que són plantejaments que s'han de reflexionar, etcètera. I per tant, això és un tema..., mentrestant això no es fa, doncs les escoltes -les escoltes-, no les guardaries, les escoltes, han de tenir una funció educativa i una funció de compensació de les desigualtats. I per tant, nosaltres pensam que això és una bona política, però evidentment per això ja hem fet, -i ho he dit abans- posar en marxa tot el que signifiquen les escoltes infantils que han passat de zero euros a 1.500.000, ho dic perquè realment es tenguí clar, i això són 3.000 euros per unitat. I això és una demostració del que nosaltres pensam que és l'educació infantil de 0 a 3.

I quant a 3 a 6, la nostra política és que tots els que vulguin, com a mínim un cent per cent d'al·lots puguin ser escolaritzats, això és el que intentarem, sabem que és complicat, però anam una mica en aquesta direcció.

D'El Pi, no tornaré repetir el que he dit, estic d'acord amb vostè, planificar, estam planificant, en aquests moments, torn repetir, és a l'hivern quan hem de planificar el curs vinent, estam començant a planificar, perquè les coses no s'improvisen en educació, i per tant, estam treballam des del punt de vista de les necessitats; el tema del transport hem de veure com el resollem, etcètera, hi ha tota una sèrie de grups que treballen, des de cada direcció general, de cara a millorar la situació dels centres i de l'escolarització.

Perquè és clar, al final, parlem d'un tema que encara és quantitatiu, jo ho he dit moltes vegades, malauradament les Illes Balears som de les poques comunitats autònomes que encara creixem quant a centres, és a dir, la quantitat de centres que ens demanen construir, això no és normal, no és normal, és a dir, resulta... quan dic que no és normal vull dir que encara no hem acabat, des que hi ha hagut les transferències de competències d'educació no hem fet més que créixer quantitativament, créixer quantitativament, i això vol dir que no hem pogut encara donar resposta als reptes qualitatius o no la podem donar així com nosaltres volíem, és a dir, hem de crear centres, hem de posar professors nous perquè realment... en fi, el número de centres que (...) fa..., és a dir..., en fi, espanta tenint en compte la situació que tenim de finançament autonòmic, poden ser necessaris uns deu o dotze centres, no parlem d'una ximpleria, parlem de centres que s'han de construir, els centres necessiten solars, necessiten moltes coses, tramitacions, etcètera. I nosaltres treballam i farem prou construcció de centres, però construir centres no és fàcil, no és fàcil perquè hi ha d'haver solars, solars en condicions, etcètera. Per tant, nosaltres avançam en aquesta direcció.

Per tant, nosaltres allò de Campos ja li ho contestaré, evidentment, Campos ens preocupa, ens ocupa, hem anat a Campos, hem parlat amb l'ajuntament, hem parlat amb l'AMIPA, hem parlat amb els centres i tenim una solució, però el local l'ha de posar qualcú, el local, el solar l'ha de posar qualcú, i per tant... *y hasta aquí puedo leer*, com diu aquell, no? Per tant som una mica en aquesta direcció.

I jo, Sra. Ballester, em perdonarà, amb tot el respecte que li tenc, i vostè ho sap que jo li tenc un respecte total i absolut, políticament discrep absolutament dels seus plantejaments, però m'ha semblat una pregunta demagògica, què han fet..., és a dir, en sis mesos, escolti'm, en sis mesos, torn repetir, jo vull venir aquí en sis mesos i li diré tot el que hem fet, ara no li ho diré perquè no és el debat que volem fer en aquest moment, però en sis mesos hem fet moltes coses. Què no hem resolt tots els problemes d'educació? Doncs no, és que si en sis mesos haguéssim resolt els problemes d'educació, vendria tot el món a mirar-nos, seria realment increïble.

Per tant, nosaltres sí que creim que hem començat les bases per començar a resoldre els problemes, però evidentment en aquests moments avançam en moltes direccions, ja he dit, i ho vaig dir l'altre dia al Parlament, treballam en aquests moments i, a finals de febrer, principis de març, estarà preparat un pla a favor de l'èxit educatiu, que és una de les coses que més ens preocupa. És a dir, millorar el rendiment, baixar les taxes de repetició, de fracàs, d'abandonament educatiu, això ens preocupa realment, però també necessitam temes estructurals com places de professorat, com baixar les ràtios, com incrementar el nombre de professors i tot això també ajuda a baixar el fracàs i l'abandonament educatiu i fer possible l'èxit escolar.

Per tant, això és una mica el que li puc dir, per tant, jo... m'ha semblat una pregunta una mica... en fi, torn a repetir, una mica demagògica, en sis mesos; però, jo..., en sis mesos hem fet moltes coses, li demostrarem, però no hem solucionat els problemes de l'educació, no els hem solucionat perquè, ho torn repetir, és impossible en sis mesos.

I no hem enganat a ningú, li puc assegurar que no hem enganat a ningú, perquè el que vàrem escriure ho estam fent i això és una realitat.

I Sr. Casanova, vostè coneix perfectament la realitat d'Eivissa millor que jo, vull dir, evidentment i jo evidentment vostè va dir el que va dir ahir a un mitjà de comunicació i sobre el que ha dit jo no tenc més que estar d'acord amb vostè, no ho podia fer d'altra manera lògicament, no?...

(Algunes rialles i remor de veus)

...si no hi hauria un problema, tendriem un problema. Però bé, com deia Pío Cabanillas *padre*: "*cuero a tierra que vienen los nuestros*", però bé, això és un tema que ja no hi vull entrar.

Per tant, és evident que a Eivissa necessitam posar-nos d'acord molt, i jo demanaria... en fi, la col·laboració de molta gent, és a dir, els ajuntaments també tenen... demanam la seva col·laboració, ho varen fer durant la passada legislatura, també la demanam en aquesta, perquè això no és un problema d'un partit polític. Advocam per un pacte social i polític per l'educació i això volem que sigui un pacte inclusiu i dins aquest pacte el tema d'escolarització, el tema de places també hi és. Per tant, diguem això, o tots estiram en una mateixa direcció, com a mínim amb un mínim comú denominador, posar-nos d'acord amb tot és impossible, però si posam per davant els problemes davant aquelles coses amb les quals ens posem d'acord, idò, evidentment les Illes Balears mai no tindrà un nivell educatiu que jo crec que necessitam per encarar els reptes del segle XXI.

Per tant, aquesta és una mica la política que volem fer, per tant, jo reconec les errades que hem fet, ho reconec, no tenc cap problema, és a dir, hem fet errades, record que vàrem entrar el mes de juliol i el mes de juliol és un mes que és difícil ja planificar coses si no s'han planificat i, per tant, nosaltres el curs 16-17 sí que serà gairebé tota nostra la responsabilitat, i l'assumeix, com assumeix la del 15-16, i assumeix les errades que hi ha hagut. Però crec que també cal dir que a gairebé totes les famílies d'Eivissa se'ls ha fet una plaça, malgrat de vegades no hi ha hagut, no han pogut acceptar per la distància que hi havia al respecte, i això és un tema que cal posar-lo de manifest. Per tant, és una errada, és un error, és una situació que nosaltres volem resoldre de cara a l'any que ve.

Per això, pensam, que per això treballam ja, i demanam..., per això hem fet aquest estudi de ràtios, perquè aquest estudi de ràtios ens orientarà cap on de qualque manera hem de posar els nostres recursos i on hem de treballar d'una forma seriosa.

Res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. conseller. El torn de rèplica per al Grup Parlamentari Podem Illes Balears, el Sr. Aguilera, per cinc minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. March, alguns portem ja molts anys en Facebook, en Twitter, en les xarxes socials, sempre amb respecte, no com altres que es dediquen a... no ho sé, em menjaré o no dir... em mossegareu la llengua al respecte, per incendiar una mica les xarxes, com el Sr. March ha comentat, i últimament hauria de dir, *lo siento*. Però en fi, aquesta no era la qüestió. A part d'això de ser a les xarxes, Sr. March, porto molts d'anys al carrer i avui per avui som representant de la ciutadania d'Eivissa i estic dins un partit que, igual que altres partits nous, hem vingut a canviar les coses i ja estem farts que PSOE, PSIB en aquest cas, i PP es culpin mútuament que tu no has fet una cosa o una altra, no? Això és una qüestió, però bé, és una qüestió ja... vostè ha dit que no entrava a l'"i tu més", "i tu més", però estem farts i alguns partits hem vingut a canviar les coses i a lluitar, no?

Jo tampoc no he dit res, canviant de tema, sobre la informació. Al respecte, des de la delegació d'Eivissa he parlat diverses vegades amb la Sra. Margalida Ferrer i també des de la seva conselleria la seva disponibilitat, per tant, jo no he dit res sobre la mancança o la mala informació, jo només he transmès una realitat.

Comentar que segurament vostè sabrà que aquest divendres al Consell d'Eivissa es va fer també una moció al respecte i el conseller d'Educació, el Sr. David Ribas, va fer present, com vostè sap perfectament i molts de diputats i diputades, que això no és una qüestió d'aquest any sinó que en el curs, ja el Sr. Enric Casanova ho ha comentat, que en el curs 14-15 es varen quedar 60 nens i nines entre P3, P4 i P5, i en el curs 2013-2014, 25 sense matricular. Saben perfectament l'esforç que han fet perquè enguany no hi hagués cap nen ni nina de cinc anys que es quedés sense matricular i tenim un problema.

Vull comentar també que vostè sap perfectament que des d'Eivissa, des del Consell Escolar d'Eivissa es va elaborar un informe amb les necessitats o la... sí, un informe sobre les infraestructures, vostè ho sap i ho té, hi ha una bona radiografia, a part de la que el seu equip pugui fer i, per tant, el remet a aquest document.

També li demanaria, des del nostre grup parlamentari i pensant en positiu en mesures que es podrien millorar, ho heu comentat abans, la revisió de l'adscripció en el procés d'escolarització en el cas d'Eivissa o de diferents municipis, ho podrien estudiar o traslladar a la resta de Balears.

S'ha comentat tot el tema de la mobilitat, tot el tema del transport públic, ja no dic res sobre el tema del transport públic a Eivissa, això és una utopia, és impossible moure'ns, és molt trist. I sobretot facilitar o destinar més recursos en el cas d'Eivissa o qualsevol altra illa o municipi perquè realment els nens i les nines puguin anar a l'escola amb un transport escolar.

També animar, i vostè ho porta, en aquest cas el seu partit, igual que el nostre, una aposta real per l'etapa 0-6, vostè ho ha reivindicat, la Sra. Busquets també, de veritat treballar perquè realment tots els nens i nines puguin en aquesta, si realment és el nostre projecte o el nostre model educatiu, donar i tenir els recursos perquè sempre moltes vegades, i és una qüestió que

vostè ha comentat, que l'educació hauria de ser una qüestió d'Estat. Això ho reclamem a tota Espanya, ho reclamem aquí perquè tenim detectats molts de problemes, i problemes... i bé, per solucionar aquests problemes necessitem sous, així de simple, a part de treballar. Tenim un greu problema de finançament i de veritat jo encoratjo el Govern que realment cerqui aquests doblers perquè realment l'educació sigui un element bàsic per a la nostra societat i no siguem a la cua de tants i tants rànquings.

El tema de la inversió ja sap vostè, ja hem parlat i debatut al respecte, que s'ha d'incrementar molt, molt i molt la inversió, tenir milers de milions d'euros per invertir, però sí que vostè ha posat de manifest que li demanen de qualsevol lloc de les Illes més centres. Tenim una pressió demogràfica i per això fa falta construir més centres, perquè els nostres nens i nines puguin anar a l'escola o continuar formant-se en cicles formatius, fins i tot en algun moment a la Universitat, però està clar que avui per avui no tenim espai suficient perquè els nostres més petits puguin anar a l'escola, que pensar en universitats o qüestions que ja queden fora d'òrbita quasi.

Ja per acabar, demanar-li també, doncs això, aquest mapa. I m'alegr que demà, com vostè ha comentat, que comencin a treballar el tema de les ràtios, sap perfectament des de l'Assemblea de Docents i altres sindicats i també des de la seva conselleria que aquest és un dels problemes, les infraestructures noves, la millora de les que tenim i com intentar pal·liar o reduir aquestes ràtios.

Vull encoratjar-los i oferiré des del nostre grup parlamentari qualsevol ajuda, i poder solucionar alguns dels problemes que tenim en el nostre sistema educatiu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Seré molt breu. Hi ha una pregunta que no m'ha contestat i és que havia dit que alguns grups d'infantil tenien 26 alumnes i no sabia el criteri, que crec que això, idò, ha resultat difícil a l'hora d'explicar a certes famílies per què a uns centres sí i a uns centres no.

Això de baixar, sé que ha arribat una carta als centres dient que es podrien baixar les ràtios a 20 o quins centres volien baixar. M'agradaria saber si això va acompanyat d'una memòria pressupostària, o com es pensa fer aquesta feina.

Quan comentava i parlava del transport, no li volia dir que ho hagués de solucionar, que sé que és un problema molt complex, però sí que revisant-ho estic segura que es pot optimitzar. Però hi ha municipis a Eivissa que han pagat, ajuntaments, sense ser competents, transport adaptat fins ara, fins i tot ho continuen per a altres alumnes que no poden arribar al seu centre. I això pens que si una institució que no és competent fa això, també ens ho hauríem de fer mirar.

Llavors, com ha dit, per què no varem allò de Sant Agustí? Doncs, vàrem deixar molts de centres fets i ho sap, Sa Joveria, Sa Bodega, Sa Serra, el CEIP Sant Antoni, ampliació de Santa Gertrudis, Es Quartó del Rei. I vàrem deixar l'ofertament d'aquestes aules, quan va passar aquest problema duien tres mesos vostès governant i s'excusen amb el mapa escolar. I com diu, gràcies a la feina de la comissió, per suposat que fan una bona feina, però tampoc no s'ha de desmerèixer la feina que fa el Consell Escolar d'Eivissa, que va fer una feina i va treballar molta gent i tenim allà un mapa que jo crec que és molt real i s'ha de mirar i aquí és, vull dir que anava de sobre avís i és un mapa escolar que s'ha d'utilitzar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramon. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Bel Busquets.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

No faré ús de la paraula. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, President. No faré ús de la paraula.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ballester?

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Sí. Sr. Conseller, bueno, usted..., me parece normal que esté defendiendo su trabajo, es normal, pero también me gustaría decirle que también excusarse un poco en que es muy complicado, que es verdad, pero excusarse en que es complicado y que no hay financiación, pues complicado lo ha sido siempre y financiación nunca hemos tenido. Y usted ha subido aquí a gobernar teniendo conocimiento de que hay problemas concretos, habituales y que obviamente en todo el tiempo que usted lleva sí que podían estar solucionados. Entonces, me parece que se podría hacer un poco más de prisa en estos problemas que son tan importantes, sabiendo que el conocimiento que ustedes tienen, vamos, es grande.

Nada más. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

No faré cap intervenció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per a la contrarèplica, el Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Molt breu. No sé si és una promesa d'aquestes que me'n van, però bé.

(Algunes rialles)

No, un parell de qüestions. Miri, jo el que sí declar aquí és que jo, si ho accepten, faré una sol·licitud als grups parlamentaris que passin per la Conselleria d'Educació, tenir una reunió amb la Conselleria d'Educació per tal d'intentar tenir un intercanvi d'opinions o de reflexions de la proposta. Jo simplement em pos..., perquè en aquests moments, en fi, a mi m'interessa, ens interessa realment tenir el màxim consens en tot un seguit d'aspectes. Per tant, evidentment no només els grups parlamentaris que donen suport al Govern, PSOE, MÉS Mallorca i MÉS Menorca i Podem, sinó, evidentment, els grups parlamentaris que són a l'oposició; és a dir, nosaltres us oferim tenir reunions amb la conselleria, per tal de tractar i conèixer les opinions o informacions que nosaltres puguem dir.

Ho dic perquè podria reiterar quantitat de qüestions que ara no vull entrar en debats innecessaris que no resolldrem, però sí que pens, i jo, com que sí pens que l'educació és una cosa de tots, és una cosa que realment, al final, de vegades essent a l'oposició o essent al Govern, cadascú té el seu rol i la seva funció, doncs jo evidentment faig aquesta proposta als grups parlamentaris per parlar d'escolarització i d'altres aspectes que puguin interessar als grups.

Sr. Aguilera, jo, quan diuen PP-PSOE és que em pos nerviós! Jo no he entrat en el debat de l'"i tu més", no hi entraré mai, a més, a mi és un debat que em molesta; és a dir, jo no tenc coneixement profund de tot el que va passar a la legislatura passada, jo tenc dades però no les vull utilitzar, no les vull utilitzar perquè, què resol? La gent el que vol és que resolguin els problemes i si hi hagués nins o més nins sense escolaritzar, no resol res, i per tant, és una política que amb mi no va. Què de vegades també m'agrada recordar el que jo he heretat? Sí, perquè de vegades és important saber d'on partim, però no per justificar la mala acció o la falta d'acció que pugui tenir, sinó per saber d'on hem partit i on volem arribar. Per tant, cadascú ha de tenir la seva responsabilitat.

Per tant, jo comprenc que un debat PP-PSOE queda molt bé, tal vegada ara a un PP-Podem, avui he llegit en el diari una cosa d'aquestes, però bé, és igual, no entraré en aquest debat que no m'agrada.

Per tant, vull dir en aquest aspecte que jo tenc clar que el que hem de fer és resoldre els problemes. Per això faig aquesta proposta, diguem, també no només nosaltres ens reunim amb tots els sindicats, APA, comunitat educativa, etcètera, no només potenciam el Consell Escolar, que tornarem a la composició antiga que tenia el Consell Escolar que el Sr. Bauzá, això sí, va retallar la seva composició; en aquest moment hem enviat al Consell Escolar la proposta de retornar a la composició antiga,

perquè tothom hi estigui més representat, els sindicats que han guanyat eleccions i en aquest moment no tenen un rol, perquè volem que el Consell Escolar sigui un parlament educatiu.

Per tant, nosaltres volem, perquè considerem que si volem fer un pacte social i polític per l'educació hem de posar les condicions perquè això sigui així. Per tant, això significa que realment el Consell Escolar tindrà el seu rol, el Parlament ha de tenir el seu rol i el Govern vol tenir el seu rol i, per tant, ens obrim a tots els grups parlamentaris que vulguin evidentment, per parlar de tot l'humà i *lo divino*, Sr. Camps, *lo divino*, però tot l'humà que té l'educació. Per tant, vull dir en aquest aspecte que nosaltres som conscients dels problemes que té l'educació, som conscients i que algunes coses són millorables, però ho volem fer amb tota la comunitat educativa, però també volem tenir no el suport, però com a mínim la col·laboració i, si s'escau i ho volen, de tots els grups parlamentaris.

El tema de l'escolarització d'Eivissa sabem que és un tema important, Sr. Aguilera, Sra. Ramón, Sr. Casanova, és a dir..., els altres no els dic perquè no són d'Eivissa, evidentment, però sí que és un tema en què hem de trobar un nivell i nosaltres intentarem..., Comissió d'Escolarització, evidentment amb criteris que vagin amb la idea de qualitat i baixar ràtios, intentarem fer-ho d'una forma més racional i millorant la situació que tenim.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Una vegada esgotat el debat de l'ordre del dia d'avui, volem agrair la presència del Sr. Conseller i dels seus acompanyants.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS